

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Odklonilno ločeno mnenje sodnika dr. Ude

Nisem mogel glasovati za zavrnitev pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 20. člena Zakona o orožju.

Glavni razlog za zavrnitev pobude je stališče, da enotna sodna praksa in njena skladnost z možno razlago zakona utemeljujeta sklep, da so namen in meje pooblastila za odločanje po prostem poudarku po prvem odstavku 20. člena Zakona o orožju, na podlagi katerega lahko pristojni organ odreče izdajo dovoljenja za nabavo in posest orožja, opredeljeni dovolj določno. Po tem stališču lahko morebitno napačno uporabo prava prizadete osebe uveljavljajo s pravnimi sredstvi. Osebno sem mnenja, da razlogi za odklonitev izdaje dovoljenja za nabavo in posest orožja v prvem odstavku 20. člena Zakona o orožju niso opredeljeni dovolj določno in omogočajo arbitrarno uporabo zakona s strani pristojnega upravnega organa.

Po prvem odstavku 20. člena ZOro "lahko" pristojni organ odreče dovoljenje za nabavo orožja ali streliva, orožni list ali dovoljenje za posest orožja, tudi če ugotovi, "da ni opravičenih razlogov, da bi prosilec imel tako orožje oziroma strelivo". Po mojem mnenju je taka nejasna opredelitev v neskladju z 2. členom Ustave, torej z načelom pravne države, ki terja, da je vsaka pravna norma oblikovana tako, da je mogoče pričakovati, kako jo bo pristojni organ, ki odloča o človekovih pravicah ali obveznostih, uporabil. Predvidljivost prava je eden od elementov pravne varnosti in s tem pravne države.

Opredelitev, da upravni organ "lahko" odreče dovoljenje za nabavo ali posest orožja, vsebuje določbo, ki omogoča upravnemu organu uporabo prostega preudarka. Na drugi strani pa tudi razlogi za odklonitev niso navedeni. Prosti preudarek je torej popoln in v zakonu oblikovan tako, da omogoča pristojnemu organu povsem arbitrarno odločanje. Res je, da tisti, ki ne dobi dovoljenja za nabavo ali posest orožja, lahko sproži postopek in zavrnilno odločbo izpodbija. Nikjer pa ni zagotovila, da bo upravni organ pri podeljevanju dovoljenja za nabavo ali posest orožja ravnal korektno. Odločbe o izdaji dovoljenja za nabavo ali posest orožja pa ne more izpodbijati nihče.

Po mojem mnenju je taka določba tudi v nasprotju s 87. členom Ustave, ki pravi, da lahko pravice in obveznosti državljanov ter drugih oseb državni zbor določa samo z zakonom. Zakon bi moral torej vsebovati opredelitev razlogov, iz katerih lahko posameznik zahteva izdajo dovoljenja za nabavo ali posest orožja. Tega pa zakon ni storil, temveč je pristojnemu organu podelil pooblastila, ki jih lahko organ izkorišča docela arbitrarno.

dr. Lojze Ude